

{ אז נדברו }

פרשת בהר - בחקותי תשפ"א | לסדר: "חזק חזק ונתחזק!"... | עלון מס: 511

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

קדשי קדשים שחיתתן בצפון... וקיבול דמן בכלי שרת בצפון...

לגלגה ההשגחה העליונה והייתי ממש סמוך ונראה לזירת האירוע... (מטרים ספורים מאותם שוטרים שכולם כעת מאשימים אותם) התמקמתי שם בשעת חצות הלילה והתפללתי ולמדתי... ראיתי את כל הזוועה... עכשיו: את החשבון נפש האישי שלי למה הייתי צריך להיות שם ולראות את הכל... את זה אני אשאיר לעצמי... אבל לפני הכל!!! לפני שבכלל נתחיל לדבר על האסון שקרה...

אני רוצה לדבר כעת על מה שקורה!!! יש אסון יותר גדול שמתרחש כעת!!!

לאסון הזה קוראים "ואם תלכו עמי בקרי!!!" כן... כצפוי... וכולם כבר יודעים להצביע על המעבר המסוכן והמחליק והלא בטיחותי... ועל הצפיפות שהייתה יותר מידי גדולה... וכמובן על השוטרים שחסמו... ובתור אחד שהייתי שם אני נזעק בקנאות ואומר: הבל הבלים!!!! אין סיבה הגיונית מה קרה שם... סו"ס לא נולדתי היום... אנחנו חרדים מבטן ומלידה ואנחנו עומדים צפופים לא מהיום ולא מאתמול... אנחנו מכירים דוחק כזה ויותר מזה... ואני אומר לך בתור עד ראייה עם יד על הלב: דא גזירת אורייתא!!! ותרשה לי לומר בחריפות: שמי שבימים אלו חושב אחרת... כמדומני שזו המידת אכזריות שעליה דיבר הרמב"ם ש"אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה נקריה... ועדיף לעצור כאן... עדיף לא להגיד מה המשך דבריו של הרמב"ם (פ"א מהל' תעניות ה"ג)!!! תדע לך שאנחנו משחקים באש!!!

לכן אני חושב... לפני שאתה מזדעזע ממה שקרה... עזוב... חיך קודמים!!! תחשוב דבר ראשון על עצמך!! הקב"ה דפק על השלחן... ה' רצה לעורר אותנו... לקח לנו 45 נשמות נקיות וטהורות... ולהגיד שזה בגלל כשל היערכתי זו מידת אכזריות שזה בדיוק הנושא של פרשת בחוקותי!!! ולכן אם אתה שואל אותי... הלכה למעשה: אם אתה פותח רדיו או קוי נייעס ואתה שומע אותם עוסקים בנסיבות האירוע והאחרים למחדלים... אני חושב שחייבים לנתק את הטלפון באותו רגע מדין ואם תלכו עמי בקרי!!! עכשיו: זה לא סתירה שיתכן והיו מחדלים של היערכות ואפילו שינוי תפיסה בציבור שלנו ביחס לזלזול בהנחיית וכי' וכו'... ברור שיש גם שיעורי בית כאלו... אבל לא עכשיו!!! עכשיו זה לא הנושא!!! כעת הקב"ה דפק על השלחן ורצה לעורר אותנו ולהגיד שזה בגלל מחדלים נקודתיים... זה ממש ואם תלכו עמי בקרי וההמשך ידוע...

כן!!! אימים!!! אנחנו בדיוק נמצאים בפרשה של האימים... אסור ללכת בקרי... אם יש אסון יותר גדול ממה שקרה במירון זה ללכת עם הקב"ה בקרי... חיך קודמים!!!

להשתתפות בהוצאות

הגלין:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

ובפרט!!! בפרט שזה קרה אצל רשב"י שהוא בעל המימרא המפורסמת, (הובא בע"ז ט"ז: תוד"ה דימוס) במעשה דרב"י אחר שיצא מן המערה, ראה אחד שצד עופות, שמע בת קול... כשאמרה הבת קול דימוס היה העוף נמלט מן הפח וכשהייתה הבת קול אומרת ספיקולא היתה נלכדת הציפור במלכודת... והסיק מזה רשב"י ואמר: "אפילו ליפור הלילא מבלעדי שמיא לא נילודה כל שכן בן אינש!!!" כך מלמדנו רשב"י... אז להסיט את הנושא ולקחת אותו לכל מיני מחדלים נקודתיים זה... זה בלתי נסבל! זו מידת אכזריות!!! זה... זה לא יהודי!!! זה לדבר כמו גוי!!! כעת כל מי שהיה שם בזירה... כולם מתשאלים אותו ומתחקרים אותו מה היה... אז גם לי יש מה להגיד... אני יכול להעיד שחמש דקות לפני כן היה לפתע נחשול ענק של אנשים שעברו באותו מעבר... ו... ולא קרה להם כלום... למה? כי כך גזרה חכמתו יתברך! ואחרי חמש דקות קרה מה שקרה... למה? כי כך גזרה חכמתו יתברך! יש לי חבר שיצא ממירון עשר דקות לפני כן ולא חווה את האסון... למה? כי כך גזרה חכמתו יתברך... ויש אותי ועוד אלפים כמוני שראו את כל הזוועה... יש אחד שרק בשעה אחד יצא מאשדוד ואמרו לו מיד לשוב על עקבותיו ויש לו חבר שכבר הספיק להגיע לצומת קדרים ושם אמרו לו לעשות פרסה... צריך לדעת שגם הפרטים הקטנים האלו... הההכלל בגזירת עליון!!!

ובפרט ובפרט: יקר!!! יקר בעיני ה' המוותה לחסידי... וכשיוצאת גזירה כזו נראה מלפניו אנחנו מחויבים להבין שה' רוצה משהו ולשם!!! לשם למקד את מלא התשומת לב... אנחנו כבר לא ילדים קטנים... אנחנו כבר אחרי שנת קורונה... כבר ספגנו אבדות קשות... ועכשיו שוב... הגיע הזמן לקבל את האיום!!! די לפרשנויות... די ללכת בקרי... הגיע הזמן שנבין שה' רוצה משהו!!! ---

אז מה אנחנו צריכים להתעורר... בשביל זה יש לנו או את גדולי ישראל שיאמרו לנו... או את לב יודע מרת נפשו... עכ"פ גיליון אז נדברו בלאו הכי יוצא וצריך לכתוב דברי חיזוק... אז לפניך שני מאמרים בנושא!!! שני מאמרים שונים בסגנון! הייתי מגדיר את זה: מאמר אחד על דרך הנסתר... ומאמר אחד על דרך הנגלה... אז ככה: מאמר בדרך 2 הוא על דרך הנסתר... הוא מיועד בעיקר לאלו שהיו שם במירון (כי מי שלא ב"קטע" של מירון לא יתחבר לסגנון... לא יבין על מה אני מדבר...) והמאמר בדרך 4 הוא כבר על דרך הנגלה... כל נשכח שאנחנו שבוע וחצי לפני מתן תורה... בסופו של דבר כל חיזוק שצריכים להתעורר בעקבות האסון... אמור להוביל אותנו לאיזה קבלה שקשורה למתן תורה... (כן... זו תחושה שמסתמא כולם מתמודדים איתה עכשיו... בדרך כלל מיד אחרי ל"ג בעומר כולם מתחילים להתכונן לחג השבועות... והפעם האסון הזה המם אותנו ונשארו בל"ג בעומר... אז זה... שצריך לעשות חשבון נפש ולהתחזק... אבל כיוון ההתחזקות צריך להיות קשור למתן תורה...)

מה עושים עם החרדה והסייטים מהאסון...??

עם כל ההלם והאימה והחרדה שנפלה עלינו בימים אלו והקושי לחזור לשגרה... אנחנו צריכים לדעת שחג מתן תורה בפתח!!! ו... וזו לא סתירה!!! אדרבה... החרדה הזו מבחינה מסוימת מתאימה לרוח הימים... הקב"ה ניער אותנו... הקב"ה טלטל אותנו ודפק על השלחן ואמר לנו: זה רציני!!! אני רוצה רצינות!!! ומישהו עורר את תשומת לבי: שבמתן תורה רואים לאורך כל הדרך את הנימה הזו... מישהו עורר את תשומת לבי שדווקא במעמד הר סיני רואים שיעקר העבודה היתה שם בפחד וחרדה! **ויחיד** כל העם אשר במחנה... **ויחיד** כל ההר מאוד... כפה עליהם הר כגיגית... לבעבור תהיה **יאתו** על פניכם לבלתי תחטאו... ואפילו משה רבינו לפני שהוא עלה לקבל את התורה כתוב שהענן כיסה אותו ששת ימים... למה?? אומרת הגמ': כדי לאיים עליו!!!

רבש"ע: מה קרה?? למה צריך להגיע באיומים?? למה כל שנה לפני חג השבועות אנחנו חייבים לקרא את כל הקללות של בחוקות?? למה אי אפשר לדבר בנעימות?? למה איומים?? מה התשובה?? תרגע!! האיומים האלו זה לא איומים של מכות... זה איום של רצינות!!! זה בדיוק כמו שהרבה פעמים אתה רואה במודעה של מכירת דירה: לרציניים בלבד!! מה הקשר רציניים?? מה... חייבים לעשות פרצוף רציני?? ואם אני רוצה לחייך אסור לי?? מה התשובה?? לרציניים בלבד אין הכוונה לפרצוף רציני... הכוונה היא: אדוני! זה רציני!! זה לא חובבני... זו לא המלצה... זה משהו גדול!!! זה משהו רציני!!!

וכעת, בימים אלו אנחנו עמוק עמוק בתוך הרצינות הזו... דא עקא שאנחנו כעת ברצינות השלילית... אנחנו שרויים בסוג הרצינות המפוזרת והמאוימת... אז זהו שלא!!! אדרבה... צריך לקחת את הרצינות הזו... צריך לקחת את הדפיקה החזקה שהקב"ה דפק על השלחן ולא לברוח ממנה!! אלא לתרגם אותה לנוסחה הנכונה... כן... הקב"ה רוצה רצינות!!! הקב"ה רוצה שניקח את העניינים ברצינות... דווקא בגלל שהקב"ה רוצה לעשות איתנו עסק... אז הוא רוצה את הרצינות שלנו!!! יש כאלו ששואלים למה האסונות קורים דווקא לחרדים? נו... השאלה חלשה... **אבל התשובה היא ברורה:** כשהקב"ה דופק על הסטנד הוא כנראה רוצה להסביר משהו לחברותא שלו... הדפיקה הזו לא מיועדת לא לטבח לא לשרת ולא למאבטח... **הקב"ה מדבר עם השותפים שלנו! איתנו!!!** חג השבועות בפתח והאר"י הקדוש אומר: שיעקר הוראת האדם בשנה זו תלוי ביום הזה... בקיצור: האם אתה הולך לקחת את העניינים ברצינות או לא...

בחור התקשר אלי: אני מזועזע כולי... בחור בגיל שלי נהרג באסון... הכרתי אותו... הוא חבר שלי... נו... עכשיו הפסיכולוג "אז נדברו" צריך להרגיע את אותו בחור... (אז לא יודע מה קרה לי בזמן האחרון... ככל שאני נחשף לכל מיני שיטות חדישות אך לשחרר חסימות ורגשות... אני רק חוזר אחורה לנוסחה המקורית של בית המדרש הישן)... נו... מה אתה ממליץ לפסיכולוג... מה אני אמור לענות לבחור ישיבה על חבר בן גילו שנהרג באסון?? איך אני מרגיע אותו??

אמרת לי: תקשיבו!!! אתה עדיין חיי!! והחי יתן אל לבו... תתפוס את עצמך לידיים... **מה אתה רוצה שאני אגיד לך??** שאני ארגיע אותך ש-אתה תחיה עד מאתיים ארבעים?? אתה רוצה שאני אארגן לך איזה מכתב שמצמרר שהנפטר כתב... או איזה רמז שהוא רמז שזה הולך לקרות... ואז תוכל להיות רגוע שאתה לא רמזת ולא כתבת ואם ככה הכל בסדר... **לא!!! אני לא רוצה לשקר!!!** אנחנו אורחים כאן בעולם הזה בדיוק כמוהו... הוא חזר לעולם שכולו טוב... ואנחנו שנבדל לחיים ארוכים... **אנחנו כעת פה!!!** כעת אתה צריך לתפוס את עצמך לידיים ולהודות לה' שנתן לך צ'אנס... ולהסתער על המשימות שיש לך בעבודת ה'...

האם הוצאתי אותו מהחרדה?? **לא יודע!!! אבל זו האמת!!! ה' רוצה רצינות...** מי אמר שה' רוצה שנגרע!! ה' רוצה שנכנס להילוך רציני של עבודת ה' ולהפסיק לחיות על זרי הדפנה... יש לנו יותר מידי הרבה זמן... אנחנו לא ממהרים לשום מקום...

ואני אגלה לך סוד: הסיבה שיש לנו חרדות... כי אנחנו מזועזעים ממשוה ולא רוצים לעשות עם זה כלום!!! בן אדם שמזועזע מאזעקה ומתעקש לא ללכת למרחב מוגן אני מצדיק את החרדה שלו... זה מזכיר לי שבתחילת הקורונה כל הזמן היה לי חרדות שאני אדבק... אתה יודע למה? כי בהתחלה התעקשתי ללכת בלי מסכה!!! אם ככה... צדקתי!!! מי שהולך בלי מסכה יש לו סיבה טובה לפחד שהוא ידבק... ברגע שלבשתי מסכה נרגעתי...

על אותו משקל: קרה משהו!! ה' חרד את כל העם אשר במחנה וה' רוצה שינוי!!! אם אנחנו מתעקשים לא להשתנות ולהישאר על אותה בלטה... יש לנו סיבה טובה להיות בחרדה... אבל אם לוקחים את העניינים לרצינות אז הנה... זה מה שה' רצה לעורר אותנו והנה... התעוררנו... כעת אפשר להירגע...

אבל כן יש לי מה להירגע!!! "אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד..." יש לתורה סגולה מיוחדת שהיא עושה טוב... מה בדיוק?? איזה טוב?? לא משנה איזה... תורה זה ביטוח מאוד מקיף... זה עושה טוב לכל דבר... אני יכול להעיד לך בנימה אישית: כל פעם שמשוה מבחיל אותי... **אני בורח לתורה!!!** מקבל איזה חיזוק להוסיף משהו בלימוד... משהו בהספק... משהו... התורה היא המפלג הכללי מכל מה שאתה מפחד... יש הבטחה שה' הבטיח לנו עוד לפני מתן תורה: **"ויאמר אם שמוע תשמע בקול ה' אלוסיך... והאזנת למצוותי ושמת כל חוקי כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאיך..."** מה זה המחלה אשר שמתי במצרים?? לא יודע מה זה... דבר אחד ברור: זה היה משהו שהפחיד אותנו ורצינו להירגע מזה... וזה מה שה' מבטיח לנו לדורות: כל דבר נקודתי שמפחיד אותך... תברח לתורה וה' ישמור עליך... לכל אחד יש את הקבוצת מועדון שלו ממה הוא מפחד... וממה יש לו סיוטים... הצד השווה שבכולם שלכל הסייטים ולכל החרדות יש מקלט אחד ששמו תורה!!! אתה כעת בסייטים מאובדן של חבר שהסתלק בדמי ימינו? רוץ לחדרי תורה... תקבל על עצמך חיזוק מחדש בלימוד... תקבל על עצמך לעשות שטייגן אמיתי עד סוף הזמן... והתורה תציל אותך... (גם אם יש כאלו שלא ניצלו... אבל אם אתה ברחת לתורה בגלל פחד ספציפי... על זה נאמר: "אל תסגיר עבד אל אדוני...") מזה אתה יכול להיות רגוע... אבל!!! כמה שיש פחד וחרדה בימים אלו בפרט ובקבלת התורה בכלל... אדרבה... ככל שמתקרבים למתן תורה הפחד הזה משתלב באהבה אינסופית... כלשונו של האור החיים הק': "הגיע חשוק וחשק לחושק וחשוק ושמחו שמים וארץ כי זה הוא תכלית הבריאה..." ואם אתה לא מבין איך זה יכול ללכת ביחד אז תלמד בעיון את דברי רש"י בדברים (ה' כ"ד): שמשו רבינו מוכיח את ישראל "כי ראיתי שאינכם חרדים להתקרב אליו מאהבה!! שים לב: חרדים להתקרב מאהבה!!! יש חרדה של אהבה ואכמ"ל...

עקב חוסר ישוב הדעת בעקבות האסון הקונטרס לחג השבועות יצא אי"ה בשבוע הבא, עכ"פ--

נותרו מספר מצומצם מהחוברת:

"דברים הרבה"

שי"ל בערב חג השבועות דאשתקד, ניתן לקנות בג'

מוקדי המכירה כדלהלן:

בני ברק קיבוץ גלויות 9, חזון איש פינת דסלר משפחת דרייפוס, ובירושלים: רחוב נחמיה 10 משפחת שטרנבוך

כמו כן: ניתן לקנות את הספר "ואהבת", במוקדי המכירה של גיליון זה,

(יכול להועיל בימים אלו מול סערות רוח ושרבון לב והצורך לקבל גזירת שמים באהבה)

ויחן שם ישראל נגד הר מירון בכאב משותף!!!

מדומני שתסכים איתי בהגדרה הזו... כולנו כעת כאיש אחד בלב אחד... אני שבור עד דכדוכה של נפש מכל אחד מהרוגי האסון בלי הבדלי מגזרים... אני שבור מהבחור ישיבה ממיר ברכפלד ובאותה מידה מהחסידי גור או שידלובצא... מהבחור משעלבים ומקנה באותה מידה... כל ההומות והבדלי המגזרים שבינינו פתאום התמוססו מול הכאב המשותף... מול הדמים בדמים נגעו... שגילו לכולנו שדם היהודי אחד זורם בעורקנו...

ובעוד פחות משבוע אנחנו שוב חונים תחת ההר... ושוב אנחנו צריכים לחנות שם כאיש אחד בלב אחד!!!

בא ניקח את הכאב המשותף למרגלות הר מירון... ניקח אותו איתנו למרגלות הר סיני... נחליט מכאן ואילך שאנחנו לא צריכים דמים בדמים נגעו בשביל לגלות שאנחנו אחד!!! נחליט שאנחנו רוצים להתאחד מול הר סיני אחד באהבה ואחוה ושלוש ורעות...

כן... הקב"ה לא מוותר!! הוא רוצה שניכנס כולנו בשער אחד!! כמה שזה לא פופולרי לומר את זה כעת... אבל עם ישראל למוד צפיפות!! רק השבוע למדנו בדף היומי: עומדים צופים!! העולם החילוני והגוי לא מבין מה פשר הצפיפות הזו... לך תסביר להם שאבא שבשמים רוצה תמונה משפחתית מלוכדת... ה' רוצה שכולנו נתאחד סביב פירמידה אחת... סביב בית המקדש אחד ובית הכפורת אחד... וכעת שאין לנו בית המקדש אז יש לנו תורה אחת ורשב"י אחד ורבי עקיבא אחד... אז יש לנו לפעמים כל מיני דברים צדדיים ששם אנחנו פוגשים ניגודים... אבל בסופו של דבר כשמגיעים לרשב"י כולם מצטופפים ונדחקים סביב אותו ציר!! תראה את שמות ההרורים והם לנו כדוגמא אילמת עד כמה אנחנו אחד!!! שום קשר מגזרי ומנטלי אין בין האנשים האלו חוץ מתשוקה לזכות לגדול כרשב"י...

את הכאב הזה!!! את המ"ה נרות נשמה האלו ניקח איתנו להר סיני... נתאחד כאיש אחד בלב אחד...

כן... יש בימים אלו אנשים שעושים מאמץ עליון להתאחד סביב שנהא משותפת... ואנחנו בשלנו... אנחנו נתאחד מול הכאב המשותף... מול הכמיהה והשאיפה המשותפת של מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו...

מי יתן ויחבוש ה' את כאבנו ויגדור פרצותנו ויפקח את עינינו ונדע כיצד לקחת את קרבנות ציבור אלו שיעלו לרצון לפני יתברך ויאמר לצרותנו די... ובמתן תורה זו יפסוק זוהמתנו ויכריז חירות ממלאך המוות ובלע המוות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל פנים...

נקודה למחשבה:

בין ל"ג בעומר לחג מתן תורה...

מה שנכון נכון... התחושה השנה בל"ג בעומר במירון היתה שהקב"ה מגרש אותנו ממירון... זה ודאי מה שקרה בפועל... גורשנו משם בפחי נפש... גם אחרי הדימוי המאוד המוחשי ליום הקמת המשכן שהיה שמחה גדולה ובכל זאת "בקרובי אקדש..." אבל עדיין!! סו"ס שם השמחה לא הופסקה, העבירו את המת מלפני חתן ולפני כלה... וכאן השמחה לא המשיכה!!! נדם קול כינור... ערבה כל שמחה... כולם הבינו שלא זו המנוחה... כולם ירדו מעצמם מההר אפילו בלי שקבלו הוראה... כולנו הבנו שאבא שבשמים לא רוצה אותנו פה היום... **השאלה למחנה???**

אז ככה: אם הייתי ליטאי קר... הייתי אומר שזה בכלל ביטול תורה לעלות למירון... והקב"ה בא לעורר אותנו על "כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק..." אבל מה אעשה שאני "איש מירון" והייתי שם... ובמשך השנה אני מבלה שם לילות כימים... אבל אולי דווקא בגלל זה... דווקא בגלל שאני כן מחובר למירון... אולי דווקא לי מותר כעת לעצמי לחשוב בקול: כן... לנסוע לרשב"י מותר... לא רק שמתור... אלא בל"ג בעומר אין אפשר שלא... איך... (מי שמחובר למירון ולרשב"י מבין על מה אני מדבר) **אבל האם צריך???** אני שואל אותך: **צריך** לנסוע למירון בל"ג בעומר???

לא צריך!!! אני לא חושב שיש מישהו אחד שחושב **שצריך!!!**

לעומת זאת יש הרבה הרבה הרבה דברים אחרים **שצריך!!! צריך** לעשות אותם... יש לי ב"תזכיר" של הפלאפון רשימה ארוכה של משימות שאני **צריך** לעשות אותם ואני דוחה אותם שוב ושוב... כי... כי כידוע: מה שצריך זה לא תמיד מה שנעים ונחמד לעשות... ותכל'ס אני שם בצד את כל רשימת המשימות מה **צריך** לעשות ואני נוסע למירון!!!

וזו נקודה של חשבון הנפש שצריך לתת עליה את הדעת!!! עד כמה אנחנו מכירים בערך שנקרא "לעשות מה שצריך"!! אתה יודע מה זה "לעשות מה שצריך" במילה אחת?? במילה אחת קוראים לזה: קבלת התורה!!!! מה קבלנו בקבלת התורה?? נעשה ונשמע!!! אנחנו מקבלים על עצמנו לעשות מה שה' מחליט לנו... מה שצריך! לא מה שרוצים!!!

עכשיו: למה אני חושב שזה קשור לציון של רשב"י???

תתפלא לשמוע: אבל אם נתבונן זו ההנהקודה של רשב"י!!!

אם ננסה להגדיר מה סוג העבודה של רשב"י... זו הנקודה!! עושים מה שצריך!!! אתה בטח לא מבין על מה אני מדבר... **אז אני אסביר:**

יש לי שאלה קצת מוזרה: הבית מדרש של רשב"י בשעתו... איזה סגנון הוא היה?? האם סגנון ליטאי

או סגנון חסידי?? בא נשאל ככה: אם הבית מדרש של רשב"י היה קיים היום... מי היה מרגיש יותר היימיש בהיכלא דרשב"י... הליטאים או החסידים?? **תצחק תצחק... אבל זו שאלה מאוד מאוד מסובכת...** אין לך מושג עד כמה זה מסובך... ואני אסביר לך למה... ידידי החסיד: תחשוב שאתה מגיע לבית מדרש של רשב"י בכניסת שבת... **אין כלום!!!! רק שטייגן!! רק תיירה!!** אין קבלת שבת... אין הודו לה'... אין לכה דודי... אין כלום!! רק תיירה!!!! אין טיש... אין שירות ותשבחות... אין מעריב ולא שחרית... אין נשמת כל חי לא מהר ולא לאט... אין תהילים... אין רעוא דרעיון... **כלום!!!! תיירה תיירה ונאר תיירה...** אתה קולט?? רשב"י לא היה מתפלל מהר כמו הליטאים שצריכים להספיק ללמוד... הוא לא היה מתפלל בכלל!!! רק תיירה תיירה!!! **אה... אז נצחון לליטאים!!! היכלא דרשב"י נוסח אשכנז... מנין ישיבתי...**

אז זהו!!! שהליטאי שנכנס להיכלא דרשב"י... בהתחלה הוא באמת הרגיש היימיש... איזה שטייגן... תיירה תיירה... אבל פתאום בחצות הלילה רשב"י פתח פיו בחכמה הוציא אור תעלומה... ופתאום רשב"י פניו מאירים בשבת עם חברים עת גילה סוד נסתרים... ורשב"י מתחיל לדבר רזי דרזין בענייניא דקרבתות שלפני התפילה והיפוך הצינורות והעלאת העולמות בפסוד"ז מיצירה לבריאה... וביוצר אור מבריאה לאצילות... הליטאי צובט את עצמו... רגע... טעיתי בכתובת... אמרו לי שכאן זה בית המדרש ליטאי!!! לא מדברים פה חסידות ולא מדברים כל היום על עניינים של תפילה... והנה... סו"ס הגיע שעת תפילת שחרית דשבת... נו... אחרי לילה שלם שרשב"י בוער כלפידים בביאור גודל מעלת פסוד"ז כדקא יאות... זכאה מאן למייחד למריה וכו'... בטח עכשיו תהיה פה תפילת שחרית מוסף במשך שש שעות לא פחות... אבל לא!!! רשב"י לא מתחיל להתפלל... בהתחלה הליטאי בטוח שרשב"י יתחיל להתפלל בשעה עשר אחרי לימוד של שש שעות... אבל במשך הבוקר התברר שרשב"י בכלל לא מתפלל... מה יש...?? שטייגן... תיירה תיירה תיירה...

איך אתה מסביר את זה?? מצד אחד כל יסודות החסידות ללא יוצא מן הכלל... מגיעים היישר מבית מדרשו של רשב"י... ומצד שני מה רואים בשטח... תיירה ותיירה ונאר תיירה... **איך זה הולך ביחד???**

עכשיו אתה מבין עד כמה מסובכת השאלה הזו... תכל'ס... הבימ"ד של רשב"י היה נוסח ליטא או נוסח חסידי?? איזה סוג עויילם היה אצלו??

מה התשובה??? אצל רשב"י אין סגנון!!! אין שיטה!!! אין קו חשיבה!!! יש דבר אחד: עושים מה **שצריך!!!** רשב"י יכול לבאר בזה"ק באריכות את השפע הנורא שנעשה בעולמות העליונים בברכת אבות ובכריעות והשתחוואות... אבל כשמגיע התפילה אתה תהיה בההלם שרשב"י בכבודו ובעצמו לא מתפלל... למה?? מה קרה?? מעשה לסתור...??

לא!!! יש מה שנעשה בעולמות העליונים... ויש מה **שצריך** לעשות!!!

וכעת רשב"י מבין **שצריך** לעשות משהו אחר!!! ועושים מה שצריך!!!

זה התיירה של רבי שמעון...!!! התיירה של רבי שמעון זה לא התיירה מהסוג של המפלגה הליטאית שאנחנו פחות ב"קטע" של האורות וה"עניינים" ויותר מחוברים לקקטע של התיירה... לא!!! אצל רשב"י התיירה זה לא קטע... זה לא סגנון... תורה זה במילים אחרות: מה ה' רוצה!!!! מה שה' רוצה זה מה שאני **צריך** לעשות!!! נקודה!!! אז בזמנו של רשב"י היה סוג מסוים של תפקיד שנקרא "תורתו אומנותו..." שרשב"י ידע שמה שהוא צריך לעשות זה רק ללמוד!!! ואם ככה... אז אפילו אם רשב"י יודע איזה השפעות יש בתפילה... ומי כמוהו יודע... אבל תכל'ס... עושים מה שצריך... לא מה שרוצים...

יש סקר קבוע שאני עושה: אם רשב"י היה בינינו היום... האם הוא היה בעד מירון או נגד?? האם הוא היה נוסע למירון בל"ג בעומר או לא??

אז כצפוי... התשובות הן מאוד ברורות: החסיד עונה לי בפשטות: ברור שרשב"י היה עולה למירון... עולו ואתכנישו... איך אפשר שלא וכו' וכו'... והליטאי גם עונה לי ללא היסוס: רשב"י היה מוסר שיחה נגד מירון... הוא היה אומר שיש שום עניין ויש עניין יותר גדול לשבת וללמוד...

ואני אומר ששניהם טועים בגדול!!! אתה יודע מה התשובה הנכונה???

אם רשב"י היה חי כיום... הוא היה יושב בבית מדרש שלו בבני ברק ובמשך שעותיים תמימות הוא היה מגלה רזי דרזין איזה עניינים נשגבים נעשים במירון... ואשרי חלקו של מי שזוכה להגיע למירון... איזה השפעות הוא זוכה וכו' וכו'... ואז רשב"י היה מסיים את התורה שלו... וכולנו היו רצים לאוטובוסים לנסוע למירון והוא היה נשאר בבני ברק... מה קרה?? מה אעשה... אני **צריך** לעשות משהו אחר! אין פה שום סתירה!!! יש עניינים נשגבים... ומה שנכון נכון... אבל אני צריך לעשות משהו אחר!!! (זה הרי בדיוק מה שרשב"י היה עושה כל הזמן... הוא מגלה לנו את כל הסודות של התפילה והוא בעצמו היה לומד כי זה מה שצריך לעשות) **ואת הנוסחה הזו אנחנו**

לא מסוגלים לעכל... אצלנו הכל שחור לבן... אם אתה בקטע ובאורות ו"בעניין" של מירון... אז קדימה... אעופה אשכונה... ואם אני ליטאי כזה שלא בקטע של מירון אז אין ששששום עניין... תשאר בבית... **ואני עומד בקנאות ומודיע שלא כך ולא כך:** מצד אחד יש עניין מאוד מאוד גדול להיות במירון בל"ג בעומר... פרטים אצל רשב"י... עכשיו האם לנסוע או לא?? זו כבר שאלה מה צריך כעת לעשות!!!!

ואת התפיסה הזו אנחנו מאוד מאוד מתקשים לקבל!!!!

בראש שלנו: אם יש עניין לנסוע למירון... אז נוסעים... מה יש פה להבין... ואם יש מישהו שלא נוסע למירון, מוכרח להיות שהוא סבור שאין עניין...

אז זהו שלא!!! רשב"י מלמד אותנו שיש עניינים מאוד מאוד נשגבים... שיש עניין מאוד גדול לעשות

בעיסוק שלו... ואם זה הסבא שצריך יותר לבקר אצלו... ואם זה ההורים שהתבגרו ומשהו שם צריך לקרות... בקיצור: יש כל מיני דברים **שצריך!!!** צריך לעשות... אבל זה מעצבן ולמי יש סבלנות וזמן... ואם אפשר לדחות אז למה לא... ואז אנחנו פתאום רוצים לעלות להר ה' ולקום במקום קדשו... ואז דוד המלך מסמך לנו: עזור בצד... תוציא מסמכים... סטופ!!! קודם תעשה מה **שצריך** לעשות ואח"כ תעלה בהר ה'... קודם תעשה את הערך העליון-- מה שצריך ואח"כ תתקדם הלאה... לא סתם דוד המלך אומר את זה... דוד המלך הכיר מקרוב אנשים שראשם היה בשמים ואילו את ההתנהגות המינימלית מה **צריך** ולא צריך לעשות הם הזניחו בצד... יש רשימה של דברים **שצריך!!!** לעשות אותם והם מוזהמים לתחתית הרשימה... אם זה החמש שיחות שלא נענו מחברים שאני באמצע איתם... אבל מה לעשות שצריך להתקשר לדרוש בשלומם של ההורים זה פחות מעניין... (איתם אני לא באמצע נושא...) אם זו רשימת משימות **שצריך** לעשות בבית ו... ועזוב אותי היום... (החל משיפוצים נקודתיים בבית... ולפעמים זה גובל בחיובי כתובה גמורים) ולמה זה נדחה? כי אני כבר דוחה את זה שנתיים... אז למה בדיוק עכשיו...? הרי קמתי הבוקר עם מצב רוח... אז למה להרוס אותם... אז פעם הייתי בטוח שאני סובל מדחיינות... **עצ שקלטתי שלא!!! הענין הוא פשוט**: יש דברים מעצבנים... שיש סיבה אחת ויחידה שאמורה לדחוף אותי לעשות אותם... כי **צריך!!! וצריך-** בדורנו זו מילה מאוד חיוורת ולא משכנעת... מה זה צריך?? אז מה וצריך... ממתי עושים מה שצריך?? אז זה!!! שבשביל זה יש לנו את רשב"י בל"ג בעומר, ואת קבלת התורה כדי להחזיר את הערך שנקרא **צריך** לראש סולם העדיפויות!!! לקבל את התורה זה לקבל על עצמי לעשות מה שצריך!!! בדיוק השבוע שיחקתי עם הילד שלי... הוא היה אבא ואני הייתי הילד... ואז הוא הכריז בעיניים בורקות: **מבוגרים עושים מה שהם רוצים!!!** אמרתי לו: וילדים? מה הם עושים?? הוא ענה לי בפשטות: **ילדים עושים מה שאומרים להם!!!** הייתי בהלם!!! הוא נגע לי ישר בנקודה!!! את הילד אנחנו מפעילים... אנו נותנים לו הוראות מה הוא **צריך** לעשות ואנחנו עומדים על זה... ואז הוא קולט ומפנים שיש דברים **שצריך** לעשות אותם... אבל כשהוא מתבגר פתאום הוא עובר איזה מוטציה... ש... שמתברר לו שבוגרים עושים מה שהם רוצים... מה שמתאים להם הם עושים... ומה שלא אז לא... הילד שלי מחזיר את המשחקים למקום כי אמא אמרה לו **שצריך** ואבא שלו לא מחזיר את הספרים לארון כי אז מה **וצריך... אז זה!!!** שזה מה שרשב"י מלמד אותנו בכל ההולך ילך... וזה בדיוק קבלת התורה... שגם מבוגרים אמורים לעשות מה שה' **אומר להם**. לזה קוראים **נעשה ונשמע!!!** נו... מה ה' אומר ליי? זה בסדר!!! אין צורך להגידי לי מה... מה אני צריך לעשות- זה כבר רשום לי במשימות בפלאפון... אם שמת לב בכוונה נקטתי דוגמאות של אנשים נשואים... לא של בחורים... כי אצל בחורים זה קצת תיאורטי מידי... בחור באמת פחות פוגש מה צריך לעשות... אבל אנחנו פוגשים טוב מאוד את המשימות המוכרות של החיים שיעקב אבינו לא הזניח אותם... וכאן המקום שלנו לקבל עול תורה ולעשות מה שצריך!!! ואם בחור יקר... אם אתה קראת מאמר זה והגעת עד לכאן... אתה יודע מה אתה **צריך** לעשות?? לשבת וללמוד!!!

מה שאני **צריך** לעשות!!! כל שנה כשהייתי קורא את האידרא זוטא בל"ג בעומר היה שם קטע שסיקרו אותי: רשב"י מעיד על עצמו: שכל ימי הייתי מייחד איזה יחוד מסוים... ופעם אחת הייתי במערה במירון ושכחתי ליחד את היחוד הזה ופתאום ראיתי את כל הר מירון בוער באש... וידעתי שזה בגלל שלא יחדתי את היחוד הזה... אז כשהייתי בחור הבנתי בפשטות שרשב"י תמיד היה בדבקות עצומה ככה בעיניים עצומות... (כמו שבחור תמיד בטוח שככה נראית דבקות) וכנראה שפעם אחת רשב"י הפסיק רגע מהדבקות שלו ופתח את העיניים ואז הוא ראה שכל מירון בוערת... אז זהו שהשנה התעקשתי שיסבירו לי את זה... **ולא תאמין מה הפשט בזה**. רשב"י מעיד על עצמו מיום עמדי על דעתי תמיד נזהרתי ליחד את ההשגות עם המעשים!!! כלומר: למרות שקוראים לי ר"ש ויש לי אורות אינסופיים ששמורים רק לרשב"י... בכל זאת אף פעם זה לא היה על חשבון מה שצריך לעשות ברגע זה!!! **חוץ מפעם אחת!!!** רשב"י מעיד על עצמו: פעם אחת הייתי במערה במירון... (בלשונו הייתי באורות של רשב"י) ומרוב האורות וההשגות... לא עשיתי מה שהיה **צריך** לעשות באותו רגע... ואז ראיתי את כל הר מירון בוער באש...

אתה קולט מה כתוב במסמך הנוראי הזה??? מי שמבין מבין... מי שלא מבין לא יעזור שאני אסביר... אבל במילה אחת אני אסביר: כשאני נמצא באורות במירון... ובדיוק אז מתקשר בחור שאני **צריך** לענות לו, אתה חושב שאני עונה?? **לא!!!** ויש לציין שלמרות זאת הר מירון לא בוער... כי מה אתה רוצה... שהוא יבער מהבוקר עד הלילה?? אז זהו שרשב"י מעיד על עצמו **שפעם אחת!!!** פעם אחת הוא לא עשה מה שצריך לעשות באותו רגע... וכל הר מירון היה בוער באש!!!

אז מי יודע... מי יודע אם הר מירון לא בער פעם אחת בלבד לעורר אותנו על הערך העליון לעשות מה **שצריך** שנשחק אצלנו לגמרי לגמרי...

הגמ' במכות אומרת: שבא דוד והעמידן על אחת עשרה, **"מזמור לדוד ה' מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך??"** מיי?? מי יש לו זכות לעלות ולהתעלות ולשכון בהר קדשך?? דוד מתחיל למנות רשימה של 11 דברים... הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו, לא עשה לרעהו רעה... (הגמ' שם מנארת אחד לאחד) מה כל הדברים האלו קשורים לאהלך ולהר קדשך?? אתה יודע מה המכנה המשותף של הדברים האלו?

שזה דברים **שצריך** לעשות אותם!! לא בהכרח נחוץ... לא בטוח שיש בזה עניינים מיוחדים... אבל **צריך!!!** אומר לך דוד המלך: אתה רוצה לעלות בהר ה' ולקום במקום קדשו? אין בעיה!! קודם תסיים עם מה **שצריך!!!**

אתה לא יכול להזניח דברים **שצריך** לעשות אותם ולברוח לגור באהלך ולשכון בהר קדשך... והדוגמא שהכי תופסת אותי: **"וחרפה לא נשא על קרבו!!!"** לכל אחד מאיתנו יש את הבעיות המוכרות במעגל המשפחתי הקרוב... אם זה הגיס שנכנס לגרעון וצריך איכשהו להירתם למענו... אם זו האחות שצריכה שידוך... אם זה הילד המיוחד שצריך את הריפוי

אותם. אבל מה אעשה **שצריך** לעשות משהו אחר.

אין!!! אין לנו בראש את הערך הזה!!! עד כדי כך שאני מסופק אם אתה מבין על מה אני מדבר... המושג "מה צריך לעשות" זה נשמע ערך מאוד חיוור... משעמם... מה זה צריך... מה זה בכלל המילה הזו...??

רק לשבר את האהון: כשעם ישראל הגיעו להר סיני בא' בסיון, כל יום משה רבינו עלה לענן לדבר עם ה'... חוץ מיום ששיי!!! ערב מתן תורה!! דווקא ביום הזה משה רבינו לא עולה... מה יש?? ערב שבת!!! משה רבינו **צריך** למלוח שיבוטא... **צריך** לחרוך רישא... **צריך** להתכונן לשבת...

ואני שואל אותך... כמו חבר... ל"ג בעומר השנה חל ביום ששי... רבבות אלפי ישראל ואני ביניהם תכננו לנסוע משעה 12.00 בלילה ואילך... (שהמשמעות היא שאנחנו ערים לילה ונוסעים בבוקר, וישנים עד אחה"צ) משיהו מאיתנו חשב לרגע... רגע... אולי **צריך** להישאר בבית כי... כי מחר יום ששי??

לא יודע מה אתה... אבל אני לא חשבתי על זה... למה לא? כי מה הקשר... ל"ג בעומר... הילולא דרשב"י... מה פה בכלל הנושא... כן צריך אותי בבית לא צריך אותי... אני נוסע!!! סוף פסוק!!!

אז זהו שמה רבינו כן חשב על זה!!! והוא לא עלה לענן ביום ששי... ואני כן קניתי כרטיס (גם ליום ששי...) מתסכל אותי שאפילו **לא חשבתי** על זה!!! מתסכל אותי שאני כזה בעל מדרגה "מרומם..." שאפילו משה רבינו לא שכח שצריך לעזור לרבצען ציפורה ביום ששי... ואילו אני?? כזה אחוז שרעפי קודש ששכחתי מזה... **ואני שואל אותך:** איך שאתה מכיר אותי... באמת נראה לך שזה נובע אצלי מרוב דבקות שלי בה'?? בא נשאל אחרת: זה שמה רבינו לא עלה להר ביום ששי... זה בגלל שהוא החשיב את הר ה' קצת פחות ממה שאני מחשיב את הר מירון??

לא... לא נראה לי שזה הסיפור... יותר... יותר נראה לי לומר שמה רבינו ידע להעריך את הערך הקדוש שנקרא **צריך!!! צריך** להשכים להוצאת שבת! **צריך** לעזור בבית!! ואם זה מה שצריך לעשות אז אין לך ערך יותר קדוש ממה **שצריך...** למה?? כי מה **שצריך** לעשות זה עצם התורה!! זה הנעשה ונשמע!!! התורה היא הוראה מה צריך לעשות... ואם לעלות להר לא צריך... ולעשות טשולנט לשבת כן צריך... אז לעלות להר זה לא תורה!!! וטשולנט זה כן תורה!

וכאן מגיעה אחת מהטעויות המוכרות שלנו... שכשמגיע יום מתן תורה... אנחנו בטוחים שתורה זה משהו שמתחיל ונגמר בלימוד התורה... משהו ששייך לרקע של הבית מדרש וזה ממש לא נכון... שם אמנם זו הפסגה!!! אבל תורה זה **"הוראת האדם"** (כלשון האר"י)! מה שאדם צריך לעשות...

מה זה **לאו דווקא** תורה?? מה שאני **רוצה** לעשות... האורות שלי... והמשיכה הרוחנית שלי... זה **לאו** (דווקא) תורה!! ומה זה כן תורה??

